

Ja si ka kallaft läinud, aga et la kalleid
kalleid kõrvale tule alla panid ja sin
põrgus kolm aastat meid auefanti oled
teeninud, lads laad ja jõe seft meid kärg
kolm tagasi kueda ja võit jälle mind ma
peale tagasi minna; jft la oled ja kolm
aastat põrgus olnud.

Sadot võtnud ka kingitad kulla vas-
tu ja läinud peale põrgu ma peale
jälle tagasi. Kingitad kullaga oft-
nud jõe oled oma mõisa ja elad oft
praega alles oma mõisa kui ta veel
ära pole furnud.

Jutustanud Sulastvareft kirjapisi,
jaas Paamer. Aastad vanu.
Uleste kirjutad 28. IV. 76.

III. Kolm head õpetust.

Siigil läinud kord konna vanatüd-
ruku kalja oftus. Vanatüdruk
tähtnud konna välja võtate, aga konna
hakkunud teda paluma sõlde.

Ja wõnka mind ühtigi kalja oftus
välja, lape mind siin kevadeni velle,
für annan ma sulle kevadel konna head
õpetust!

Vanatüdruk halastanudgi konna peale
ja lubanudgi konna kevadeni kalja oftus
jääda, lubatud kolme head õpetuse seft.

Kui konna kevadel kalja oftus väga
tonis, für ütles ta vanatüdrukale.

Wõ mind jõe äärse, für annan ma
sulle lubatud kolm õpetust kätte!

Vanatüdruk teinud ka nii kuida
konna tähtnud ja wõinudgi teda jõe
äärse. Olnud konna jõe ääres, für
öölunud ta vanatüdrukule kolm jõe
mist õpetust.

Kui la arjale lähed, für pööra
nina vastu tuult, kui la üle aia
lähed, für wata teine poolt aeda
teinust kiinni; ja kui la metsa nüüde
lähed, für aia wata mitte jõe peale.
et kõwepaji on. Kõwepaji, aga siig
niin! Seda öölde hiippanud